

Prima instanță: T. Malcianova

Instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac și A. Pahopol

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎN C H E I E R E

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Oleg Stemioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu către Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” filiala Basarabeasca, cu privire la anularea parțială a acordului de suspendare a contractului individual de muncă, anularea ordinelor de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea compensației pentru concediul nefolosit, a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care apelul declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu a fost respins, iar apelul declarat de Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Basarabeasca din 20 martie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărîre.

A C O N S T A T A T:

La 14 octombrie 2013, Grigore Reniță, Gavril Mîța, Ion Munteanu au depus către Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” filiala Basarabeasca, cu privire la anularea parțială a acordului de suspendare a contractului individual de muncă, anularea ordinelor de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru,

încasarea compensației pentru concediul nefolosit, a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor au indicat că conform contractelor individuale de muncă nr. 182 din 01 octombrie 2012, nr. 184 din 01 octombrie 2012, nr. 224 din 07 decembrie 2012, au fost angajați în funcție de gardian public la subdiviziunea unității Secției de Pază Fizică la Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, pe un termen nedeterminat. Conform atribuțiilor de serviciu, reclamanții efectuau paza obiectivului din subordinea Societății cu Răspundere Limitată „Cimișlia-Gaz”, filiala Basarabeasca. Conform contractului, retribuirea muncii se efectua, lunar, a câte 2500 lei.

Menționează reclamanții că la 01 ianuarie 2013, conform acordului adițional nr. 1 la contractele indicate semnate între reclamanți și angajator, a fost modificată clauza contractuală ce ține de termenul contractului, indicându-se că contractele semnate anterior au valoare juridică pe perioada de acțiune a contractului CPF/37-12 din 27 septembrie 2012, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia-Gaz” și Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată.

La 15 martie 2013 contractele individuale de muncă au fost suspendate pe motiv de șomaj tehnic pe o perioadă de 6 luni, începând cu 01 aprilie 2013 și până la 01 octombrie 2013.

Grigore Reniță, Gavril Mița, Ion Munteanu specifică faptul că la data semnării acordului de suspendare a contractului individul de muncă, li s-a adus la cunoștință circumstanțele și consecințele care survin. Pe durata acestei perioade de timp, conform acordului, s-au aflat permanent la locul de muncă, fiind în imposibilitatea de a se angaja la un alt loc de muncă atîta timp, cît carnetele de muncă se aflau la dispoziția angajatorului, neavînd totodată dreptul de a părăsi raza domiciliului, așteptînd că la data prestabilită în acord și anume la 01 octombrie 2013, vor fi rechemați și vor continua activitatea, fapt ce nu a avut loc.

Acordul adițional emis de către angajator contravine legislației muncii, din motivul că, în realitate, nu s-au aflat în șomaj tehnic pe perioada menționată, avînd în vedere că, activitatea lor nu a fost sistată, întreprinderea la care au activat își desfășura activitatea și în continuare, nu s-a dispus redirectionarea activității în alt teritoriu, nu s-a propus un alt loc de muncă. Mai mult ca atît, în perioada indicată, reclamanții s-au aflat în imposibilitatea de a se angaja în alt loc de muncă de sine stătător, deoarece s-au conformat cerințelor acordului de a se afla permanent la dispoziția angajatorului pentru a relua activitatea.

Consideră reclamanții că în ceea ce privește decizia angajatorului de a stabili termenul de 6 luni a șomajului tehnic, acesta este incorect, deoarece, nu poate depăși durata de 3 luni, avînd în vedere că angajatorul, în prealabil nu poate să se pronunțe expres asupra termenului cu precizie, nefiind în posibilitate din timp și cînd va depăși motivele economice obiective ce-i face imposibil sistarea temporară a activității de

producție. Astfel, consideră că, acordurile contravin intereselor reclamanților ca salariați și respectiv, urmează a fi anulate.

La 15 ianuarie 2014, reclamanții au depus o cerere prin care au concretizat pretențiile din cererea de chemare în judecată (68-70, vol. I).

Solicită reclamanții declararea nulității clauzei contractuale din 15 martie 2013 nr. 2, privind suspendarea contractului individual de muncă; anularea ordinului nr. 58 din 18 martie 2013; anularea ordinului nr. 273 din 01 octombrie 2013: încasarea salariului pentru întreaga perioadă de imposibilitate de a munci; încasarea prejudiciului moral de 5000 lei pentru fiecare, încasarea sumei pentru concediul anual de odihnă și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 21 mai 2014, reclamanții au înaintat o cerere privind completarea cerințelor, prin care au solicitat încasarea din contul pârîtului, pentru neachitarea salariului deplin, în beneficiul lui Grigore Reniță suma de 2654 lei, în beneficiul lui Gavril Mîța suma de 2976 lei și în beneficiul lui Munteanu Ion suma de 1621 lei. Totodată, reclamanții au solicitat încasarea din contul pârîtului în beneficiul lor, pentru munca suplimentară și pentru munca prestată în regim de noapte cîte 8000 lei pentru fiecare (f.d. 174, 178, vol. I).

Ulterior, prin încheierea Judecătoriai Basarabeasca din 17 iulie 2014, cererea depusă de reclamanți privind completarea pretențiilor a fost scoasă de per rol. Totodată, li s-a explicat reclamanților că după înlăturarea circumstanțelor care duc la scoaterea cererii de pe rol și anume după respectarea procedurii prealabile de soluționare a pricinii pe cale extrajudiciară, pot adresa instanței o nouă cerere, conform dispozițiilor generale (f.d. 217-219, vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoriai Basarabeasca din 20 martie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu către Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” filiala Basarabeasca, cu privire la anularea parțială a acordului de suspendare a contractului individual de muncă, anularea ordinelor de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea compensației pentru concediul nefolosit și a prejudiciului material a fost admisă parțial.

A fost modificat pct. 1 al ordinului nr. 273 din 01 octombrie 2013 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”, în parte ce ține de data încetării contractului individual de muncă, din data de 01 octombrie 2013, cu indicarea datei de 07 noiembrie 2013.

A fost modificat pct. 4 din ordinului nr. 273 din 01 octombrie 2013 „cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”, în parte ce ține de data încetării contractului individual de muncă, din data de 01 octombrie 2013, cu indicarea datei de 05 noiembrie 2013.

A fost modificat pct. 4 al ordinului nr. 273 din 01 octombrie 2013 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depend de voința părților”, în parte ce ține de data încetării contractului individual de muncă, din data de 01 octombrie 2013, cu indicarea datei de 07 noiembrie 2013.

A fost declarat nul pct. 2 al ordinului nr. 58 din 18 martie 2013 „Cu privire la stabilirea duratei șomajului tehnic și suspendarea contractelor de muncă”, în partea perioadei șomajului tehnic de șase luni următorilor salariați: Ion Munteanu, Grigore Reniță, Gavril Mîța, cu indicarea perioadei de 3 luni.

S-a dispus încasarea din contul Organizației de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, în beneficiul lui Grigore Reniță suma de 10380 lei 10 bani, cu titlu de prejudiciu material cauzat în beneficiul lui Ion Munteanu suma de 10476 lei 6 bani și în beneficiul lui Gavril Mîța suma de 10119 lei 04 bani.

S-a dispus încasarea din contul Organizației de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul reclamanților a câte 3000 lei, pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

S-a dispus încasarea din contul Organizației de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, în beneficiul lui Grigore Reniță, Ion Munteanu, Gavril Mîța a câte 2000 lei, pentru fiecare, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 63, 82-91, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, apelul declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu a fost respins, iar apelul declarat de Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată a fost admis, casată hotărîrea Judecătorei Basarabeasca din 20 martie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărîre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu către Organizația de Pază „Rapid Grup” Societate cu Răspundere Limitată, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia Gaz” filiala Basarabeasca, cu privire la anularea parțială a acordului de suspendare a contractului individual de muncă, anularea ordinelor de concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, încasarea compensației pentru concediul nefolosit și a prejudiciului material a fost respinsă (f.d. 144, 145-152, vol. II).

La 07 iunie 2016, Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenții a invocat faptul că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural. Totodată recurenții au invocat faptul că instanțele inferioare nu au retractat sub toate aspectele problema ce ține de achitarea salariului și cuantumul

acestui. Instanța de apel nu a ținut cont de ilegalitatea modificării contractelor ca urmare a șomajului tehnic, fapt ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19 aprilie 2016 (f.d. 154, vol. II), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 27 iunie 2016, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Grigore Reniță, Gavril Mîța și Ion Munteanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

